

kedsføre sig selv og få en bedre mulighed for at tiltrække gode medarbejdere. Den samfundsmæssige værdi af et godt arbejdsmiljø er jo færre sygedagpenge, færre på førtidspension og lavere hospitalsudgifter. Så langt så godt, og det har også været baggrunden for aktionerne siden 1994.

Man kan sige, at den første fase i arbejdsmiljøarbejdet har været at få knæsat principperne om, hvad der er vigtigst at tage fat på, og det er de syv forebyggelsesvisioner, som det samlede Folketing sidste år på nogenlunde samme tid af året som nu sagde ja til. Jeg vil godt repetere: Der skal gøres noget ved dødsulykker; vi vil ikke acceptere dødsulykker; vi vil ikke acceptere arbejdsbetingede sygdomme som følge af opløsningsmidler, kræftfremkaldende stoffer osv.; vi vil heller ikke acceptere, at børn og unge kommer til skade, når de er på arbejdsmarkedet, og vi vil gerne undgå skader, der knytter sig til tunge løft, ensidigt gentaget arbejde, støjende arbejde, psykiske belastninger og dårligt indeklima. Det blev vi her i dette Folketing enige om i maj sidste år, det synes jeg er et vigtigt udgangspunkt, og lovforslaget her handler så om, hvordan vi kan gennemføre alt det, vi er enige om.

Jeg gjorde mig den anstrengelse i går eftermiddags eller i går aftes at læse debatten fra maj 1996 igennem, og den var faktisk ganske opløftende. Jeg kan fortælle den konservative stedfortrædende ordfører, at ikke mindre end otte gange i en relativt kort tale tilkendegav den konservative ordfører, hr. Bendt Bendtsen, hvor tilfreds han var med den handlingsplan. Det, der nu er tale om, er, at vi skal hen til nogle snore og ikke bare kigge på dem, men klippe dem over og se, hvordan vi kan få de meget gode hensigter omsat til konkret handling.

En af de vigtigste ting, som jeg faktisk tror vi kan blive enige om, er, at det skal ske på virksomhedsniveau, og derfor er forslaget om en skriftlig arbejdspladsvurdering taget med. Det nye er ikke arbejdspladsvurderingen. Det nye er, at virksomheden skal skrive sin situationsrapport ned på et stykke papir, og jeg har i hvert fald ikke set nogen ædruelige beregninger på, at det skulle føre til en milliardudgift. Jeg har set eksempler på arbejdspladsvurderinger, der kunne stå på én side, og som man havde været en time om at lave med god hjælp fra bedriftssundhedstjenesten.

Jeg vil også godt sige, at allerede i dag er der mange virksomheder, der har en skriftlig

arbejdspladsvurdering, nemlig dem, der er lovgivningsmæssigt forpligtet til at tilmelde sig en bedriftssundhedstjeneste, og inden for de brancher, der defineres som farligt arbejde, så her er der sådan set ikke noget nyt i det. Det er noget nyt for ca. to tredjedele af arbejdsmarkedet; men kravet er altså alene, at man skal skrive tingene ned, lave en kortlægning af, hvordan arbejdsmiljøet er på arbejdspladsen, hvordan det kan gøres bedre, og hvordan man kan prioritere, hvilke ting der skal gøres for at gøre det endnu bedre. Det er noget, der kan og skal – det vil jeg godt sige – laves ubureaukratisk og enkelt, og det, der er vigtigt, er også at få medarbejderne involveret og dermed ansvarliggjort.

Den gode rådgivning til en enkel og ubureaukratisk APV, altså arbejdspladsvurdering, kan man selvfølgelig få i bedriftssundhedstjenesten. Det er også det, forslaget lægger op til, og jeg vil sådan set godt takke for, at der vistnok ikke har været nogen, der har afvist, at vi skal kvalitetssikre bedriftssundhedstjenesterne. Denne kvalitetssikring lægger regeringen meget vægt på, bl.a. fordi vi gerne vil have, at der er flere, der kan få glæde af bedriftssundhedstjenesterne. Det er nødvendigt med en kvalitetsstyring, som vi jo i øvrigt kender fra det private arbejdsmarked, så man kan lave så gode ydelser for de penge, man nu har, som overhovedet muligt.

For at flere kan få glæde af bedriftssundhedstjenesten lægges der op til nogle forsøg, som skal forhandles mellem de partier, som kan bakke op om forslaget. Jeg vil godt afvise ønsket om totalliberalisering – jeg tror, det var fru Charlotte Antonsen, som ikke er her i øjeblikket, der kom frem med det – men vi vil gerne prøve lidt liberalisering for at fremme, at der er flere, der kan få gavn af en kvalitetssikret bedriftssundhedstjeneste.

Så et par ord om strukturen, parternes ansvar og ministerens ansvar. Venstres ordfører kan ikke lide, at ministeren overhovedet spiller en rolle her, og kan ikke lide mål- og rammestyrelse; men så vidt jeg kan huske lige nu, blev mål- og rammestyrkonceptet lanceret i 1980'erne på uddannelsesområdet, så det er der sådan set ikke noget særligt nyt i. Det, der er tale om, er, at jeg på Folketingets vegne har det overordnede ansvar for koordineringen af arbejdsmiljøindsatsen, for ansvarliggørelsen af styringen og for, at der sker en effektivisering, systematisering og forenkling af arbejdsmiljøreglerne.